

Suferința pentru Hristos

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Și la aceasta ați fost _____, fiindcă și Hristos _____ și v-a lăsat _____ ca să călcați pe urmele Lui.” (1 Petru 2:21)

Istoria persecuției creștinilor din primele secole după Hristos este în general cunoscută. Biblia însăși, în special cartea Faptele apostolilor, ne ajută să ne formăm o idee despre problemele cu care se confrunta biserica atunci. Persecuția, cu suferința pe care o aduce ea, este în mod clar prezentă în viața creștinilor cărora le scrie Petru.

În primul capitol al epistolei sale, Petru face următorul comentariu: „Măcar că acum, dacă trebuie, sunteți întristați pentru puțină vreme prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care pierе și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:6,7). Spre finalul epistolei, el repetă ideea (1 Petru 5:10).

În prima sa epistolă, Petru tratează pe larg, de trei ori, subiectul suferinței pentru Hristos (cap. 2:18-25; 3:13-21; 4:12-19). Prin urmare, din orice unghi am studia-o, suferința din cauza persecuției este o temă majoră a ei și o vom aborda și noi în acest studiu.

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI ȘI SUGESTII PENTRU PĂRTĂȘIE

1. Bun venit la studiu fiecărui membru al grupei Școlii de Sabat și mușafirilor!
2. Pregătiți-vă să împărtășiți în grupă un răspuns primit la rugăciune în cursul săptămânii.
3. Pregătiți-vă să povestiți ceva ce ați trăit sau auzit săptămâna trecută! Ce semnificație credeți că are evenimentul respectiv pentru dumneavoastră personal, pentru biserică și pentru lume?
4. Să ne rugăm pentru persoanele de pe lista noastră de rugăciune:

Cineva din familie _____

_____

Cineva dintre rude _____

_____

Cineva dintre prieteni _____

_____

Cineva dintre vecini _____

_____

Cineva din biserică _____

_____

---

6 mai – *Sabatul companionului*

SUPLIMENT PENTRU DISCUȚIA ÎN GRUPE

ÎNTREBĂRI PENTRU DEZBATERE

	EXPLICAȚIE	APLICAȚIE
1	Prin ce fel de încercări treceau creștinii cărora le scria Petru?	Ce fel de încercări ne produc și nouă întristare și suferință?
2	Ce atitudine trebuiau să aibă creștinii în fața celor care îi vorbeau de rău? De ce?	Cum ne ajută exemplul lui Isus să suportăm acuzațiile și bârfele unora dintre semenii?
3	De ce îi îndemna Petru pe creștinii să nu se mire în fața încercărilor prin care treceau?	De ce trebuie să considerăm „normale” încercările prin care trecem ?
4	La ce credeți că s-a referit Petru când a scris că „judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu”?	De ce judecata lui Dumnezeu trebuie să înceapă cu noi (1 Petru 4:17)?
5	Ce îi îndemna Petru să facă pe cei ce sufereau pentru credința lor?	Ce înseamnă să suferi „după voia lui Dumnezeu”?

SUGESTII PRACTICE

1. Ce lucru practic puteți învăța din acest studiu și cum îl veți aplica?
2. Care este planul misionar al grupei voastre? Discutați continuarea lui sau, dacă nu aveți unul, alcătuiți-l!
3. În timp ce ascultați sau vizionați vestea misionară pentru Sabatul acesta, culegeți eventuale idei misionare pe care să le aplicați!

Știrea misionară video poate fi descărcată și vizionată accesând una dintre următoarele adrese de internet: resurse.adventist.pro (secțiunea „Școala de Sabat”) sau YouTube (canalul „Școala de Sabat”).

1. Citește 1 Petru 1:6; 5:10. La ce se referă Petru aici și ce atitudine îi îndeamnă el pe cititorii săi să aibă?

În primele câteva secole, creștinii puteau avea parte de o moarte îngrozitoare. O scrisoare adresată împăratului roman Traian ne dezvăluie cât de nesigură era viața lor. Expeditorul ei este Pliniu, la data aceea guvernator peste Pont și Bitinia (111–113 d.Hr.), două provincii amintite în 1 Petru 1:1.

În scrisoare, Pliniu îl întreba pe Traian cum să procedeze cu oamenii acuzați că erau creștini. El preciza că îi executase pe cei care susținuseră insistent că erau creștini. Alții însă spuneau că fuseseră creștini odată, dar că nu mai erau. Pliniu le oferise ocazia de a-și dovedi nevinovăția poruncindu-le să ardă tămâie în fața statuii lui Traian și a altor zei și să îl blesteme pe Isus.

Închinarea la un împărat în viață era o practică rar întâlnită în Roma, însă în partea răsăriteană a Imperiului Roman (zona în care se aflau destinatarii epistolei lui Petru), împărații permiteau și uneori chiar încurajau ridicarea de temple în cinstea lor. Unele temple de acest fel își aveau propriii preoți și propriile altare pe care erau aduse ofrande. Așadar, când le-a poruncit creștinilor să-și dovedească loialitatea față de Imperiu, arzând tămâie și închinându-se înaintea statuii împăratului, Pliniu urma o practică străveche din Asia Mică.

În primul secol, au existat situații în care creștinii au avut mult de suferit doar pentru că erau creștini. Circumstanțele de acest gen au fost frecvente mai ales sub domniile lui Nero (54–68 d.Hr.) și Domițian (81–96 d.Hr.).

În prima sa epistolă, Petru nu dă decât puține exemple concrete, dar printre ele se numără probabil acuzațiile false (1 Petru 2:12), insultele și batjocura (3:9; 4:14). Încercările erau grele, dar nu par a fi condus la condamnarea la închisoare sau la moarte, cel puțin nu la momentul acela. Chiar și așa, viața creștină îi aducea pe credincioși în conflict cu unele aspecte importante ale societății din primul secol și îi așeza față în față cu suferința pentru convingerile lor. Petru se referă, așadar, aici la o problemă serioasă.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să-și însușească ideea că încercările și suferința se numără printre lucrurile la care urmașul lui Hristos trebuie să se aștepte și că ar trebui considerate atât un privilegiu, cât și o binecuvântare.

La nivelul sentimentelor: Să se bucure la gândul că încercările fac parte din planul lui Dumnezeu pentru salvarea păcătoșilor.

La nivel practic: Să-și pună încrederea în Domnul și să continue să facă binele.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Să ne așteptăm la încercări și suferință

- A. De ce sunt încercările o parte firească a vieții creștine?
- B. Cum este prezentat sfatul lui Petru în alte pasaje din Noul Testament? (Vezi Matei 5:10-12; 24:9; Ioan 15:20; 2 Corinteni 12:10; 2 Timotei 3:12; 1 Petru 1:6,7; Iacov 1:2-4,12.)

II. Sentimente: Bucurie în încercări

- A. Potrivit spuselor lui Petru, de ce ar trebui să se bucure credincioșii când trec prin încercări?
- B. Cum ar trebui să răspundem când suntem insultați din cauză că suntem creștini?

III. Practic: Să ne încredințăm sufletul lui Dumnezeu pentru a fi credincioși

- A. Care este diferența dintre a ne dori și a ne angaja să fim credincioși?
- B. De ce amintește Petru despre „credinciosul Ziditor” (1 Petru 4:19, vezi și Apocalipsa 3:14)? Ce implicații are faptul că ne încredințăm sufletul lui Dumnezeu?

Rezumat: Cititorii lui Petru au fost sfătuiți să se aștepte să aibă loc în mijlocul lor încercări de foc pentru a fi puși la probă, „căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu” (1 Petru 4:17). N-aveau de ce să se mire de ele ca de ceva ciudat, ci trebuiau să se bucure fiindcă aveau parte de patimile lui Hristos. Ei sunt îndemnați să-și

2. Ce atitudine ar trebui să aibă creștinii față de cei care le produc suferință din cauza credinței lor? 1 Petru 3:13-22

Cuvintele lui Petru, „chiar dacă aveți de suferit pentru neprihănire, ferice de voi!” (vers. 14), sunt un ecou al cuvintelor lui Isus: „Ferice de cei prigoniți din pricina neprihăririi” (Matei 5:10). Petru le spune mai departe creștinilor că n-au de ce să se teamă de cei care îi batjocoresc și îi îndeamnă să-L sfințească (în alte versiuni, să-L „venereze”) în inimile lor pe Hristos ca Domn (vers. 15). Prezența lui Isus în inimă îi va ajuta să alunge frica de cei care îi persecutau.

După aceea, el le recomandă să fie întotdeauna pregătiți să dea explicații despre speranța pe care o au, dar s-o facă într-un mod atrăgător – cu blândețe și cu teamă (n. tr. – cuvântul „teamă” este redat în alte versiuni cu „respect”).

Petru le cere să nu le dea altora motive de defăimare. Datoria lor este să-și păstreze conștiința curată (vers. 16). Lucrul acesta este important, fiindcă cei care îi defăimează vor fi făcuți de rușine prin purtarea neprihănită a creștinilor.

Sigur că nu suferința pentru o faptă rea este lăudabilă, ci suferința pentru o faptă bună: „Căci este mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să suferiți pentru că faceți binele, decât pentru că faceți răul” (vers. 17).

Apoi, Petru îl dă ca exemplu pe Isus. Hristos însuși a suferit pentru neprihănirea Sa; sfințenia și puritatea vieții Sale erau o permanentă mustrare pentru cei ce-L urau. Dacă a existat vreodată cineva care să sufere pentru faptele sale bune, atunci acela a fost Isus.

Iar suferința Sa a pus la dispoziția păcătoșilor singura cale de mântuire. El a murit în locul lor („Cel neprihănit pentru cei nelegiuiți”, vers. 18), pentru ca aceia care cred în El să aibă făgăduința vieții veșnice.

Ai suferit vreodată pentru vreo faptă bună? În ce situație și ce ai învățat din această experiență despre ce înseamnă să fii creștin și să reprezinți caracterul lui Hristos?

încredințe suflutele „credinciosului Ziditor” să facă în continuare ce este bine.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: 1 Petru 4:12,13,19.

Dumnezeu, care vede sfârșitul de la început, știe exact ce este cel mai bine pentru noi și pentru creșterea noastră spirituală. El observă procesul de formare a caracterului care are loc în noi datorită încercărilor și necazurilor (1 Petru 1:6,7; Iacov 1:2-4). După cum Isus a învățat să asculte și Și-a desăvârșit caracterul prin lucrurile pe care le-a suferit (Evrei 2:10; 5:8,9), tot la fel noi ne putem maturiza prin părtășia cu El în suferință, dacă ne încredințăm sufletul, la fel ca El, Tatălui ceresc și facem mai departe ce este bine. Procesul acesta de formare a caracterului prin suferință este voia Dumnezeului îndurător pentru noi (1 Petru 4:19).

Mulți cercetători au observat că între versetele 11 și 12 din 1 Petru 4 există o aparentă întrerupere. Versetul 11 se încheie cu o doxologie și un „amin”, iar versetul 12 se deschide cu un cuvânt de adresare, ca și cum Petru ar introduce un nou subiect, pornind de la un eveniment întâmplat recent. Unii presupun că Petru tocmai primise vestea despre incendiul din Roma din timpul împăratului Nero (64 d.Hr.) și că de aceea prevede el transformarea acestui conflict într-o „încercare de foc” pentru cititorii săi. Totuși nu putem să știm dacă apostolul, scriind aceste lucruri, a avut în minte incendierea Romei. Cert este că el prevede o înțepire iminentă a persecuției cu care urmau să se confrunte credincioșii. Și privește această persecuție ca pe un eveniment binevenit dintr-un șir de evenimente escatologice („Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”). În concluzia pe care o trage, el se inspiră din Ezechiel 9:6: „Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la casa lui Dumnezeu” (1 Petru 4:17). Și nu spusese acest lucru chiar Domnul Isus (Matei 24:9; Ioan 16:2)?

Activitate și discuție introductivă: Cere-le participanților să citească 2 Timotei 3:12. Discutați despre factorii care declanșează, în general, persecutarea poporului credincios al lui Dumnezeu. Cum se explică faptul că

3. De ce nu trebuiau destinatarii epistolei să se mire că sufereau? 1 Petru 4:12-14, vezi și 2 Timotei 3:12; Ioan 15:18.

Petru le explică aici credincioșilor că, prin încercările îndurate pentru credința lor, au parte de patimile lui Hristos, iar Pavel spune: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prigonii” (2 Timotei 3:12). Isus Însuși i-a prevenit pe urmașii Săi cu privire la acest lucru: „Atunci vă vor da să fiți chinuiți și vă vor omorî; veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu. Atunci, mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții” (Matei 24:9,10).

Ellen G. White notează: „La fel va fi cu cei care vor trăi cu evlavie în Hristos Isus. Prigoana și ocară îi așteaptă pe toți aceia care sunt plini de Duhul lui Hristos. Caracterul prigoanei se schimbă odată cu vremurile, dar principiul – spiritul care o susține – este același care i-a ucis pe aleșii Domnului dintotdeauna, începând din zilele lui Abel.” – *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 425 (576)

4. Citește Apocalipsa 12:17. Ce se spune aici despre persecutarea celor credincioși în timpul din urmă?

Pentru creștinul devotat, persecuția poate fi o realitate. Petru o numește „încercare de foc” și le spune cititorilor săi că ea nu trebuie să-i surprindă.

Focul are aici o conotație pozitivă. El poate fi distructiv, dar are capacitatea de a îndepărta impuritățile. Depinde de materialul asupra căruia acționează. El distruge lucruri inflamabile, dar purifică argintul și aurul. Noi nu trebuie să stărnim intenționat persecuția, însă Dumnezeu poate scoate ceva bun din ea. Petru le spune practic cititorilor săi: *Da, persecuția este un lucru rău, dar nu vă descurajați din cauza ei, de parcă ar fi un lucru neașteptat. Mergeți înainte prin credință!*

Ce putem face pentru a-i încuraja și ajuta pe cei care suferă din cauza credinței?

membrii grupei au parte sau nu au parte de mânia balaurului amintită în Apocalipsa 12:17?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Gramatica textului grecesc din 1 Petru 4:12 nu lămurește dacă încercarea de foc (*pyrōsis*) era o situație aflată în desfășurare în momentul acela, o situație care abia începuse, care urma să înceapă foarte curând sau cândva, în viitor. Însă afirmația lui Petru, că judecata „stă să înceapă”, are destul de clar o valoare prospectivă. De asemenea, propozițiile condiționale din versetele 14 și 16 sugerează că evenimentul este anticipat, dar că nu a avut loc.

Comentariu biblic

I. Atitudinea noastră față de suferință

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 4:12,13.)

Petru exprimă două idei principale în versetele 12 și 13. Prima, că nu ar trebui să ne mirăm de încercări ca de ceva ciudat care ni se întâmplă, fiindcă am fost preveniți că astfel de lucruri vor exista (Ioan 15:18-21; 16:2-4). A doua, că ar trebui să ne bucurăm în suferință, fiindcă avem privilegiul de a avea parte de patimile lui Hristos. La arătarea slavei Lui (la venirea Sa), bucuria noastră va fi și mai mare (1 Petru 1:6,7; Iacov 1:2-4). Dacă păstrăm această atitudine, nu există nicio situație careia să nu-i putem face față, prin harul Domnului.

De discutat: Care ar trebui să fie atitudinea noastră în fața încercărilor? De ce nu ar trebui să ne mire venirea încercărilor?

II. Experiența noastră în suferință

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 4:14-16.)

Versetele 14 și 16 conțin propoziții condiționale (introduse prin „dacă”) care exprimă condiții reale (în greacă) și pornesc, prin urmare, de la premisa că batjocura și suferința sunt niște realități în prezent, dar vor fi reale și în viitor. Petru îi sfătuiește pe cititorii săi cum să se poarte în situația în care se aflau: să considere că batjocura pentru Numele lui Hristos este o fericire și că suferința pentru credința creștină este un motiv de a-L lăuda pe Dumnezeu.

5. Compară 1 Petru 4:17-19 cu Isaia 10:11,12 și Maleahi 3:1-6. Ce idei se regăsesc în toate aceste pasaje?

În toate aceste pasaje se afirmă că procesul judecării începe cu poporul lui Dumnezeu. Concluzia lui Petru este: „Așa că cei ce suferă *după voia lui Dumnezeu* să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor și să facă ce este bine” (1 Petru 4:19).

6. Cum era înțeleasă judecata în vremurile biblice? Luca 18:1-8. Ce se afirmă aici că va face Dumnezeu pentru aleșii Lui?

În timpurile biblice, judecata era un lucru foarte dorit. Atitudinea aceasta, în general favorabilă față de judecată, este ilustrată în Luca 18:1-8. Văduva din pildă știe că are sorti de izbândă doar dacă reușește să găsească un judecător care să-i preia cazul. Nu are bani destui și nici un statut înalt pentru a se face auzită, dar izbutește în cele din urmă să-l convingă pe judecător să o asculte și să-i facă dreptate. Iar Isus conchide: „Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El?”

Păcatul a adus răul în lumea noastră, iar poporul lui Dumnezeu din toate timpurile a așteptat îndelung ca El să facă dreptate: „Cine nu se va teme, Doamne și cine nu va slăvi Numele Tău? Căci numai Tu ești sfânt și toate neamurile vor veni și se vor închina înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate” (Apocalipsa 15:4).

Gândește-te la toate relele din lumea aceasta care au rămas și rămân încă nepedepsite. De ce sunt atât de importante pentru noi, creștinii, conceptele de dreptate și de judecată dreaptă a lui Dumnezeu? Ce speranță îți dă promisiunea că va avea loc o judecată?

În versetul 15, Petru îi sfătuiește pe cititorii săi să nu sufere pentru o faptă rea. Dar, dacă cineva suferă pentru că este creștin, să nu-i fie rușine, ci să fie recunoscător că are privilegiul de a purta Numele lui Hristos.

De discutat: Termenul „creștin” apare în Noul Testament de numai trei ori: aici și în Faptele 11:26 și 26:28. El era utilizat de necreștini în sens depreciativ, batjocoritor.

Ce efect ar fi putut avea, în vremea aceea, suferința în liniște a unui credincios care era batjocorit pentru o faptă bună, asupra celor care disprețuiau numele de creștin?

III. Un timp de judecată

(Revedeți împreună, în grupă, 1 Petru 4:17,18.)

În versetul 17, Petru arată de ce trebuiau să se aștepte credincioșii la o încercare de foc în momentul acela. Prin afirmația: „sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”(vers. 7), el anticipează judecata preadventă, despre care se vorbește și în Ezechiel 9:4. Profetul vorbește de curățirea templului, prin separarea dintre cei răi și cei care „suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo”, dar Petru se referă la biserică. Încercarea de foc a persecuției va avea tocmai acest rol. Ezechiel 9:6 consemnează cuvintele rostite de Domnul îmbrăcat într-o haină de in: „«Începeți [nimicirea] însă cu Locașul Meu cel Sfânt!» Ei au început cu bătrânii care erau înaintea Templului.” Petru întreabă: „Și dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?” (1 Petru 4:17)

De discutat: În Ezechiel 8, citim că Dumnezeu i-a arătat profetului, în viziune, patru mari lucruri detestabile comise în casa Sa (în Templul din Ierusalim), care îi stârneau mânia și, de asemenea, pedeapsa care urma să fie adusă asupra celor vinovați. Există o excepție. Celor care aduc nimicirea, li se spune: „Dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte!” (Ezechiel 9:6). Despre ce semn este vorba aici și de ce ar trebui să caute să-l primească cei din poporul lui Dumnezeu?

Întrebări

1. Ce atitudine ai față de încercările și suferințele din viața ta?

Petru le-a scris credincioșilor care sufereau pentru credință. Și, întrucât încercările aveau să se întetească (după cum ne arată istoria), cuvintele lui le-au adus consolare și încurajare multor creștini în anii ce au urmat. Ele au rămas până astăzi o sursă de încurajare.

De ce există suferință? Întrebare veche de când lumea. Cartea lui Iov, una dintre cele mai vechi cărți biblice, are ca temă suferința. Dacă a existat vreodată un om (în afară de Isus) care „să nu sufere ca ucigaș sau ca hoț sau ca făcător de rele” (1 Petru 4:15), atunci acela a fost Iov. Știm ce spune Dumnezeu despre el: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău” (Iov 1:8). El a suferit foarte mult tocmai pentru că era un om bun!

7. Ce explicații din următoarele texte ne ajută să găsim răspuns la întrebarea despre cauzele suferinței? 1 Petru 5:8; Apocalipsa 2:10; 12:9.

Pe scurt, noi suferim fiindcă ne aflăm în toiul unei mari lupte între Hristos și Satana. Lupta aceasta nu este doar o metaforă, un simbol al tensiunii noastre interioare dintre bine și rău. Domnul Isus este real și Diavolul este real, iar lupta pentru ființele umane este și ea reală.

8. Ce suntem îndemnați să facem atunci când suferim? 1 Petru 4:19

Când suferim, mai ales când suferim deși nu am făcut nimic rău, ne punem iar și iar întrebarea pe care și-a pus-o Iov: *De ce?* Și în majoritatea cazurilor nu avem răspuns. Tot ce putem face, potrivit lui Petru, este să ne încredințăm sufletul lui Dumnezeu, adică să avem încredere în „credinciosul Ziditor”, și să facem mai departe ce este bine.

De ce este atât de important pentru un creștin (și în special pentru un creștin care suferă) să-L cunoască pe Dumnezeu personal, să știe că El este bun și iubitor? Cum putem să-L cunoaștem mai bine?

2. De ce trebuie să ne încredințăm sufletele lui Dumnezeu, Creatorul nostru credincios, și să facem în continuare ce este bine, chiar dacă ne confruntăm cu încercări și neazuri?

3. APLICAȚIA

Întrebări pentru meditație

1. De ce este greșit să mă întreb pentru ce trebuie să am neazuri în viața aceasta?

2. Ce schimbare trebuie să aibă loc în viața mea pentru a avea o atitudine corectă față de încercări? Care este atitudinea mea față de încercări în prezent?

3. În ce fel mi-a arătat Dumnezeu până acum că este credincios și demn de încredere?

4. ACTIVITATE

Probabil că membrii grupei tale, în majoritatea lor, nu au fost niciodată persecutați serios pentru Numele lui Hristos, deși poate că au avut neazuri în viață. Petru nu vorbește aici despre încercări, la modul general, ci despre persecuția din cauza credinței creștine (1 Petru 4:14,16). De aceea, pentru a empatiza cu cei dintâi cititori ai lui Petru, va fi necesar să se pună în situația lor. Ar fi util să le povestești unele situații reale de persecuție din lumea contemporană. O sursă de relatări de acest gen este pagina de internet live.opendoorusa.org/stories.

Discutați la grupă despre creștinii din unele zone ale lumii care sunt persecutați din cauza credinței lor acum și despre modul cum fac ei față acestei situații. Organizați grupe de rugăciune și rugați-vă pentru ei și pentru membrii grupei Școlii de Sabat care sunt încercați sau care urmează să treacă printr-o încercare.

Dacă este posibil, adu o hartă a lumii și identificați împreună zonele din lume unde creștinii sunt persecutați. Luați-vă angajamentul să vă rugați continuu pentru credincioșii care locuiesc în aceste zone sau să vă rugați pe nume pentru persoanele care știți că sunt persecutate pentru credința lor.

La secțiunea de duminică, am amintit despre o scrisoare adresată împăratului roman, în care sunt descrise suferințele creștinilor din primele secole: „... lată ce cale am urmat cu cei denunțați ca fiind creștini: îi întrebam dacă erau creștini; dacă mărturiseau că erau, repetam întrebarea încă de două ori, menționând și amenințarea cu pedeapsa capitală; dacă răspundeau la fel, ordonam să fie executați. Fiindcă, indiferent de natura crezului lor, n-am avut totuși nicio îndoială că nesupunerea și îndârjirea meritau pedepse.

Pe cei care negau că erau sau că ar fi fost vreodată creștini, care repetau după mine cuvintele invocării zeilor și care aduceau închinare, cu vin și tămâie, chipului tău (adus special în acest scop la porunca mea) și zeilor și care la sfârșit îl blestemau pe Hristos – lucruri despre care se spune că cei care sunt într-adevăr creștini nu pot fi constrânși nicidecum să le facă – am socotit că era potrivit să îi eliberez. Alții, care erau indicați de un informator, mărturiseau la început că erau creștini, dar mai apoi negau; era adevărat că avuseseră aceste convingeri, însă renunțaseră la ele, unii de trei ani, alții de mai mulți ani, iar câțiva chiar de douăzeci și cinci de ani. Ei s-au închinat cu toții la statuia ta și la icoanele zeilor și L-au blestemat pe Hristos.” – *Pliny Letters* (London: William Heinemann, 1915), cartea 10:96 (vol. 2, pp. 401–403).

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Proverbele 22–28

1. Care este răsplata smereniei?
2. Ce anume poate zdrobi oase?
3. Când se potolește cearta?
4. Ce este mai bună decât o prietenie ascunsă?

Profeți și regi, capitolul 18

5. Cu ce este comparată inima care primește Cuvântul lui Dumnezeu?